

Številka: 1.1 - 6 / 2016 - 19 - AD
Datum: 30.05.2017

UPASANA - SVETOVNA NAZORSKA KOZMOLOŠKA SKUPNOST
Gospod Marko Hren
marko.hren@guest.arnes.si

Spoštovani,

seznanjeni ste, da je Varuh človekovih pravic Republike Slovenije (v nadaljevanju: Varuh) obravnaval vašo pobudo, v kateri ste zatrjevali kršitve 7. člena Ustave Republike Slovenije (URS) v zvezi s postavitvijo muzejske predstavitve 'Dokumenti slovenstva' na Blejskem otoku s strani Narodnega muzeja Slovenije (v nadaljevanju: NMS).

Na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) ste že sami pridobili dokumente, na katere opirate svoje trditve. Tako se med drugim sklicujete na 'Poročilo o službeni poti' z dne 27. 9. 2016 gospe Jane Mlakar iz NMS, v katerem je med drugim zapisano: »Predvidene muzejske vsebine bosta RKC in NMS sproti usklajevala in iskala skupne rešitve«. Mnenja ste, da je takšen dopis dokaz o tem, da delo NMS ni samostojno in neodvisno, ker »pristaja na to, da bo vsebinske, strokovne elemente usklajeval z eno od registriranih skupnosti po ZVS«. Vašemu dopisu ste priložili še dokument številka 6221-5/2016 Ministrstva za kulturo (v nadaljevanju: MK) 'Zapisnik sestanka z dne 9. 9. 2016'; dokument MK številka 6221-6/2016 z dne 21. 9. 2016 'Zapisnik sestanka z dne 21. 9. 2016'; dopis NMS, naslovljen na MK, številka 5/4-16 z dne 18. 10. 2016 'Blejski otok, Muzej slovenske simbolike oz. postavitve muzejske predstavitve 'Dokumenti slovenstva' s prilogo; odgovor MK na ta dopis številka 6221-5/2016 z dne 25. 10. 2016. Posebej ste opozorili tudi na sporna ravnanja avtorice 'Poročila o službeni poti' v preteklosti, ko je bila še uslužbenka MK in naj bi bila vaše predloge in zahteve v zvezi z vzpostavitvijo muzejske zbirke na Blejskem otoku postavljala na stran, hkrati pa ponujala »barantanje, češ naj opustimo ideje o Blejskem otoku in 'se pogovarjamo o drugi lokaciji'«, s čimer ste takoj seznanil vodstvo MK.

(1.a)

Varuh je ocenil, da bi bila pobuda lahko utemeljena ter na MK naslovil poizvedbo. V njej smo navedli, da URS v 44. določa, da ima vsak državljan pravico, da v skladu z zakonom neposredno ali po izvoljenih predstavnikih sodeluje pri upravljanju javnih zadev. V skladu z drugim odstavkom 73. člena URS, država in lokalne skupnosti skrbijo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine.

Pripravo idejne zasnove vzpostavitve Muzeja slovenske simbolike oziroma postavitve muzejske predstavitve 'Dokumenti slovenstva' Varuh razume kot skrb za ohranjanje kulturne dediščine. Skrb za ohranjanje kulturne dediščine je tako s formalnega vidika (umeščenost v URS) kot tudi z vsebinskega vidika tipična javna zadeva v smislu 44. člena URS. Sodelovanje pri upravljanju te javne zadeve pa mora biti zagotovljeno

vsem državljanom pod enakimi pogoji.

Uvodoma želimo tudi še spomniti, da je Ustavno sodišče Republike Slovenije (v nadaljevanju: US RS) v 108. in 109. točki odločbe št. U-I-92/07 z dne 15. 4. 20110 že zapisalo, da je *»načelo enakopravnosti verskih skupnosti po eni strani sestavni del načela o ločenosti države in verskih skupnosti, saj verska nevtralnost države zahteva enako obravnavo verskih skupnosti. Po drugi strani pa ima svoj izvor tudi v človekovi pravici do svobode vesti.«* US RS nadaljuje, da je načelo enakopravnosti *»poseben izraz splošnega načela enakosti iz 14. člena Ustave na področju odnosa države z verskimi skupnostmi. Načelo enakopravnosti verskih skupnosti je instrument za zagotavljanje verske svobode in ga je treba razlagati v povezavi s prvim odstavkom 14. člena Ustave, ki prepoveduje diskriminacijo na podlagi osebnih okoliščin pri uživanju katere od človekovih pravic in temeljnih svoboščin, in v povezavi z drugim odstavkom istega člena, ki zapoveduje enakost vseh pred zakonom.«* V zvezi s tem US RS še zapiše: *»Različno obravnavanje verskih skupnosti pri izvrševanju kakšne človekove pravice ali temeljne svoboščine, ki bi temeljilo na veri, bi bilo zato treba presojeti po strogem testu sorazmernosti, kot to zahteva prvi odstavek 14. člena Ustave (primerjaj odločbo št. U-I-425/06 z dne 2. 7. 2009, Uradni list RS, št. 55/09).«*

Nadalje gre prav tako še izpostaviti, da Zakon o varstvu pred diskriminacijo (ZVarD) določa varstvo vsakega posameznika pred diskriminacijo ne glede na različne osebne okoliščine, med njimi izrecno tudi vero ali prepričanje na različnih področjih družbenega življenja, pri uresničevanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pri uveljavljanju pravic in obveznosti ter v drugih pravnih razmerjih na političnem, gospodarskem, socialnem, kulturnem, civilnem ali drugem področju. Med oblikami diskriminacije ZVarD v drugi alineji 7. člena izrecno navaja tudi odredbo, ukaz ali drugo navodilo, da naj se osebo diskriminira zaradi določene osebne okoliščine (t. i. navodila za diskriminacijo). V 9. členu istega zakona je opredeljeno, da so navodila za diskriminacijo vsakršna navodila, katerih posledica je bila, je ali bi lahko bila diskriminacija v smislu tega zakona, kar vključuje tudi navodilo, da se diskriminacije ne prepreči oziroma odpravi.

* * *

Varuh je v prvi poizvedbi, naslovljeni na MK, ocenil, da je iz 'Poročila o službeni poti' z dne 27. 9. 2016 razvidno, da bo NMS kot pripravljavec idejne zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku, predvidene muzejske vsebine usklajeval z eno od registriranih verskih skupnosti ter z njo pri tem tudi iskal rešitve. **Takšno ravnanje NMS bi po mnenju Varuha lahko pomenilo navodilo za diskriminacijo v smislu 9. člena ZVarD, saj namerava v projekt vzpostavitve muzejske zbirke na Blejskem otoku NMS vključiti le Katoliško Cerkev, to pa pomeni neenako obravnavo drugih verskih skupnosti pri uresničevanju njihove pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev.**

Zapisali smo tudi, da je iz prejete dokumentacije razvidno, da je bilo MK seznanjeno s 'Poročilom o službeni poti' z dne 27. 9. 2016 ter da je bilo v dopisu z dne 18. 10. 2016 s strani NMS izrecno **zaprošeno za »pisna navodila v zvezi našim nadaljnjim delom«**, vendar pa se na to ni odzvalo.

* * *

Na MK, kot državni organ, ki je NMS naložil pripravo idejne zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku, smo naslovili vprašanja, (1.) kako so v postopkih izvajanja postavitve muzeja na Blejskem otoku že poskrbeli za spoštovanje načela enakopravnosti verskih skupnosti pri uresničevanju pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev; (2.) ali so za pripravo idejne zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku posredovali na NMS

kakršnakoli pisna navodila; (3.) kakšno je **stališče MK do zapisa v 'Poročilu o službeni poti', iz katerega je razvidno, da naj bi bil muzej slovenske simbolike v prostorih »na podstrehi proštije«**, saj iz Protokola o izvajanju medsebojno usklajenih vsebin na Blejskem otoku z dne 10. 3. 2003 (v nadaljevanju: Protokol) in Sporazuma z dne 3. 11. 2008 ni razvidno, da bi bil načrtovani muzej prostorsko omejen le na podstreho objekta; (4.) kako namerava MK zagotoviti transparentnost in povrniti zaupanje v strokovnost, samostojnost in nepristranskost NMS v nadaljnjih postopkih za pripravo idejne zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku, zlasti glede na tu očitano domnevno sporno ravnanje NMS in domnevno sporno ravnanje avtorice Poročila o službeni poti v času zaposlitve na MK; ter (5.) katere ukrepe namerava MK sprejeti za spoštovanje načela enakopravnosti verskih skupnosti pri uresničevanju pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev v postopku zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku v prihodnje.

(1.b)

MK nam je v postavljenem roku na naša vprašanja odgovorilo s pojasnilom, da je bilo v Sporazumu o zaključku postopka pred Evropskim sodiščem za varstvo človekovih pravic, sklenjenim 14. 10. 2008 med Republiko Slovenijo in Župnijo Bled ter Nadškofijo Ljubljana (v nadaljevanju: Sporazum) med drugim določeno, da se Proštija trajno nameni muzeju slovenske simbolike, za katero skrbi NMS, pri vsebinski postavitvi pa sodeluje tudi Inštitut za zgodovino Cerkve pri Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani. Navedli so, da je **Sporazum po naravi pogodba in zanjo veljajo določbe Obligacijskega zakonika (OZ) in se izvrševanje sporazuma tiče le obeh pogodbenic**. Dodali so še, da so vse nepremičnine na otoku v lasti župnije, zaradi česar so *»nepremičnine sedaj v njeni 'ingerenci' tako, da ne vidimo pravne možnosti, da se o razpolaganju z nepremičnino izreka širša zainteresirana javnost«* ter navedli, da je iz Sporazuma in Protokola razvidna vsebina bodoče muzejske zbirke (Dokumenti slovenstva, muzej slovenske simbolike), vendar pa *»ministrstvo ne prepozna v nobenem od naslovov povezave s katero koli versko skupnostjo, ki je registrirana v Republiki Sloveniji«*.

(2.a)

Varuh se je v novem dopisu, naslovljenem na MK, kritično opredelil do njihovega prvega odgovora. **V prvi vrsti je Varuh mnenja, da je o dokumentih slovenstva oziroma slovenski simboliki težko, če že ne nemogoče, govoriti brez konteksta vere in verovanja tu živečih prednikov**. Ne nazadnje o njihovem življenju pričajo materialni ostanki, tesno povezani z verovanjem, ter je celo vsebina njihovih prvih pisanih besed verske narave. Prav tako je znano, da krščanska oziroma katoliška vera ni bila ne prva in ne edina vera, prisotna na območju poselitve Slovencev, pač pa so pred njo in ob njej bivale oziroma sobivajo še druge vere. Pri tem smo izpostavili vašo pripadnost registrirani verski skupnosti, ki se v svojem verskem prepričanju naslanja na starodavno izročilo verovanja, na naših tleh prisotnega še pred prihodom krščanstva in izpričanega z materialnimi dokazi.

Da je vsebina bodoče muzejske zbirke tesno povezana z verskimi skupnostmi priča tudi dejstvo, da si je sopogodbenica v Sporazumu zagotovila sodelovanje pri njeni vsebinski postavitvi. Ponuja se vprašanje, čemu bi sicer vztrajala na takem določilu, če v naslovu predvidene muzejske zbirke ne bi prepoznala povezave z izročilom svoje verske skupnosti.

* * *

Iz vsebine Sporazuma nesporno izhaja, kot ugotavlja že ministrstvo, da je župnija na vseh objektih na otoku pridobila lastninsko pravico. Vendar je v Tč. 4/točka 6 Sporazuma določeno, da se stavba Proštija nameni muzejski dejavnosti. Sporazum se sklicuje na spoštovanje predhodnega dogovora med Ministrstvom za kulturo in Nadškofijo Ljubljana

(Protokol o izvajanju medsebojno usklajenih vsebin na Blejskem otoku iz leta 2003, v nadaljevanju: Protokol), v katerem je določeno, da za muzejsko zbirko skrbi NMS, pri vsebinski postavitvi pa sodeluje tudi Inštitut za zgodovino Cerkev pri teološki fakulteti.

Iz navedenih določb izhaja, da lastnica Proštija ni prosta v razpolaganju s predmetno nepremičnino, pač pa svojo lastninsko pravico izvršuje na način, določen v Sporazumu; da je objekt Proštija (v celoti) namenjen postavitvi muzeja slovenske simbolike; da je skrbnik muzejske zbirke Narodni muzej Slovenije; da pri vsebinski postavitvi zbirke sodeluje *tudi* (in ne samo) Inštitut za zgodovino Cerkev.

Glede na navedeno se Varuh v delu, ki se nanaša na Proštijo, ne more strinjati v celoti s stališčem MK, da so župnijske »nepremičnine sedaj v njeni 'ingerenci' tako, da ne vidimo pravne možnosti, da se o razpolaganju z nepremičnino izreka širša zainteresirana javnost« ter da se izvrševanje Sporazuma tiče le obeh pogodbenic, ker da sodi na področje obligacijskega prava.

Poudarili smo tudi, da se Varuh pri svoji posredovanjih ni nikoli zavzemal za izrekanje širše javnosti o razpolaganju s predmetno nepremičnino, pač pa je bila poizvedba usmerjena v razjasnitev vprašanj o uresničevanju človekove pravice iz 44. člena URS (sodelovanje pri upravljanju javnih zadev) v zvezi z vsebino postavitve muzejske zbirke na otoku. Nanaša se torej na vsebinska vprašanja vzpostavitve muzejske zbirke, ki pa je, z utemeljevanjem, pojasnjenim že zgoraj, javna zadeva. Oblikovanje vsebinske zasnove muzejske zbirke po Varuhovem mnenju lastnika ne omejuje pri izvrševanju njegove lastninske pravice oziroma pri njegovem razpolaganju z nepremičnino drugače kot to določa Sporazum.

S stališčem ministrstva se Varuh ne more strinjati tudi zato, ker je država pri svojem delovanju zavezana k enaki obravnavi vseh verskih skupnosti (7. člen URS), k temu pa je bila zavezana že v času sklepanja Protokola in Sporazuma. Državo kot nosilko oblasti zavezujejo ustavne norme, njihove uporabe pri izvrševanju oblasti pa ne more izključiti s sklicevanjem na pogodbo ali določila OZ. Postavitev muzejske zbirke na otoku razumemo kot predstavitev kulturne dediščine, ki je v interesu javnosti. V poizvedbi smo menili, da mora biti sodelovanje pri upravljanju te javne zadeve zagotovljeno vsem državljanom pod enakimi pogoji. Postavitev muzejske zbirke po našem mnenju po vsebini torej ne sodi na področje delovanja države, kjer ta nastopa *ex iure gestionis* in zanjo veljajo določbe OZ, pač pa gre za njeno oblastno ravnanje (*ex iure imperii*), pri katerem je zavezana spoštovati določila URS in prava človekovih pravic.

V Republiki Sloveniji so poleg verske skupnosti, ki si je sodelovanje pri postavitvi muzejske zbirke na otoku zagotovila že na podlagi Sporazuma, prisotne še druge (npr. evangeličanska, judovska, pravoslavna, islamska, ipd.). Sodelovanje zgolj Katoliške Cerkev pri vzpostavitvi muzejske zbirke na otoku bi zato pomenilo identifikacijo države s to versko skupnostjo, ki pa je v nasprotju z načelom nevtralnosti (več o nevtralnosti države do vseh verstev gledati v odločbi Ustavnega sodišča Republike Slovenije številka U-I-68/98, točka 13).

Nadalje iz Protokola celo ob gramatikalni razlagi določbe 5. člena, kjer je uporabljena beseda '*tudi*', ne izhaja, da bi bila pri pripravi muzejske zbirke na podlagi pogodbe vnaprej izključena možnost sodelovanja drugih subjektov.

Ministrstvo za kulturo v svojem odgovoru niti ne omenja morebitnih ugovorov lastnice objekta, da se ta na primer ne strinja z vključitvijo drugih subjektov v vsebinsko postavitev muzejske zbirke na otoku, zaradi česar je sklicevanje, da ne vidi pravne možnosti o vključitvi javnosti v ta projekt, pomanjkljivo opredeljeno. Iz navedb in dokumentov je celo moč sklepati, da ministrstvo namere po vključitvi drugih subjektov v ta

projekt sploh ni izrazilo.

* * *

Za spremljanje in izvrševanje Protokola in Sporazuma je v skladu s 1. točko dokumenta ministrstva številka 6221-5/2016 z dne 9. 9. 2016 zadolžen državni sekretar na MK. Slednje je v skladu z 2. točko istega dokumenta NMS naložilo, naj pripravi idejno zasnovo vzpostavitve Muzeja slovenske simbolike.

Iz vaših navedb je izhajal sum, da je NMS, ki deluje po navodilih MK, s svojim ravnanjem kršil načelo enakopravne obravnave verskih skupnosti pri upravljanju javnih zadev. V odgovoru MK na poizvedbo Varuha pa iz zgoraj navedenih razlogov ni videti prepričljivih razlogov, ki bi ta sum odvrnili.

Iz dopisa NMS, naslovljenega na MK, številka 5/4-16 z dne 18. 10. 2016 'Blejski otok, Muzej slovenske simbolike oz. postavitve muzejske predstavitve 'Dokumenti slovenstva' s prilogo nadalje izhaja, da je NMS v zvezi z zadano nalogo ministrstvo zaprosil za pisna navodila, ki pa jih (še) ni dobil.

Upošteva vse zgoraj navedene okoliščine je Varuh na podlagi 7. člena ZVarCP predlagal MK, da ponovno razmisli, ali ne bi pripravili navodil NMS, v katerih bi se posebej poudarilo pomen spoštovanja načela enakopravnosti verskih skupnosti pri uresničevanju pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev v postopku zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku.

(2.b)

Odgovora ministrstva na zgoraj omenjeni predlog, Varuh v postavljenem roku ni prejel, niti ga ni prejel po prvi pisni urgenci. Prejeli smo ga šele po telefonskem posredovanju pri vodji kabineta ministra, in sicer s 37 dnevno zamudo glede na prvotno postavljeni rok.

MK nas je seznanilo, da predloga Varuha ne bo upoštevalo ter da NMS *»ne bo izdalo pisnih navodil glede vsebine muzejske zbirke«*.

MK je v odgovoru pojasnilo faze oblikovanja muzejske postavitve v Proštiji na Blejskem otoku. V prvi fazi gre za gradbeno sanacijo objekta, glede katere potekajo pogovori med NMS in Župnijo Bled. Vzporedno poteka druga faza, to je priprava idejne zasnove muzejske zbirke, ki jo je MK naložilo NMS. Druga faza je razdeljena na dva dela, in sicer bo v prvem delu NMS idejno zasnovo pripravljala na podlagi veljavnih predpisov, MK pa pričakuje *»da bodo v pripravo idejne zasnove vključili vse strokovnjake, ki bodo lahko kvalitetno prispevali k oblikovanju idejne zasnove muzeja«*. Ko bo ta del zaključen, bo idejna zasnova najprej predstavljena MK, nato pa bo MK skupaj z NMS izvedlo javno obravnavo idejne zasnove, v kateri bo *»idejna zasnova predstavljena čim širšemu strokovnemu krogu in seveda tudi zainteresirani javnosti, torej tudi vsem verskim skupnostim«*. MK pojasnjuje še, da *»vsebina državne javne službe dejavnosti muzeja, ki jo opravljajo javni uslužbenci NMS, ni stvar dogovorov, ki so nastali zaradi verskih, političnih ali drugih interesov, ki jih oblikujejo posamezniki, verske skupnosti, politične stranke ali drugi pravni subjekti in da je NMS dolžan v prvi vrsti ravnati strokovno odgovorno in slediti ciljem in poslanstvu muzejske stroke.«*

(3.a)

Na predstavljeni odgovor MK se je Varuh odzval z novim dopisom, v katerem smo jih seznanili z ugotovitvami, da predlog Varuha ni predvideval, kot to navaja MK, da bi MK NMS

posredovalo navodila glede same vsebine muzejske zbirke, pač pa le glede *postopka oblikovanja* vsebine te zbirke; da se MK se v svojih dveh odgovorih Varuhu na nobenem mestu ni opredelilo do spornega zapisa, in sicer do pisno izražene namere NMS, da bosta predvidene muzejske vsebine »RKC in NMS sproti usklajevala in iskala skupne rešitve.« Tako se MK tudi ni opredelilo do okoliščin v zvezi s tem, da je bila v konkretnem primeru kršena prepoved diskriminacije; da se MK v svojem odgovoru z dne 2. 3. 2017 ne sklicuje več na argumente, na katere se je sklicevalo v prvem odgovoru 20. 12. 2016 (s tem v zvezi je sicer glede na prejšnje stališče MK zaznati celo določene premike, zlasti glede tega, da MK v projektu postavitve muzejske zbirke v zadnjem odgovoru prepozna pomen sodelovanja zainteresirane javnosti pri snovanju muzejske zbirke ter v okviru tega tudi sodelovanja verskih skupnosti); da razloge, zaradi katerih MK ne namerava slediti predlogu Varuha, sedaj opira na **nove argumente** sklicujoč se na določila 8. in 9. člena Zakona o javnih uslužbencih (ZJU) ter na pričakovanja, da bodo uslužbenci NMS »v pripravo idejne zasnove vključili vse strokovnjake, ki bodo lahko kvalitetno prispevali k oblikovanju idejne zasnove muzeja«; da je iz predstavite faz oblikovanja muzejske postavitve v Proštiji zaznati, da bo NMS v projekt idejne zasnove muzeja po **lastni presoji vključeval strokovnjake** (kar spet lahko odpira nove možnosti diskriminatornega ravnanja).

Varuha odgovori MK niso prepričali. V zvezi s sklicevanjem ministrstva na določbe ZJU smo posebej poudarili, da **pozitivno-pravna ureditev ni garant zakonitega ravnanja posameznikov v konkretnih primerih, še manj pa so to lahko pričakovanja ministrstva**. Zlasti pa to velja v situaciji, ko je NMS že pisno izrazil diskriminatorno namero, da bo (le) s Katoliško Cerkvijo predvidene muzejske vsebine sproti usklajeval in iskal skupne rešitve.

* * *

Bistvo obravnavane zadeve je po oceni Varuha še vedno v tem, da se MK v svojih odgovorih ni opredelilo do pisno izražene namere NMS, da bosta predvidene muzejske vsebine »RKC in NMS sproti usklajevala in iskala skupne rešitve«, ter s tem povezanih dejstev, ki utrujejo v prepričanju, da je bila v konkretnem primeru kršena prepoved diskriminacije.

Po oceni Varuha je ravnanje NMS, opisano v 'Poročilu o službeni poti' z dne 27. 9. 2016, iz katerega je razvidno, da bo NMS kot pripravljavec idejne zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku predvidene muzejske vsebine usklajeval z (le) eno od registriranih verskih skupnosti (dobesedni zapis: »Predvidene muzejske vsebine bosta RKC in NMS sproti usklajevala in iskala skupne rešitve.«), **pomenilo navodilo za diskriminacijo v smislu 9. člena ZVarD, saj izraža namero v projekt vzpostavitve muzejske zbirke na Blejskem otoku NMS vključiti le Katoliško Cerkev, to pa pomeni neenako obravnavo drugih verskih skupnosti pri uresničevanju njihove pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev**.

MK je zadolženo za spremljanje in izvrševanje Protokola in Sporazuma in je NMS naložilo, naj pripravi idejno zasnovo vzpostavitve Muzeja slovenske simbolike, zato je v tem smislu (so)odgovorno za potek postopka oblikovanja muzejske zbirke na Blejskem otoku.

V skladu z določbo 9. člena ZVarD se za navodila za diskriminacijo lahko štejejo podzakonski predpisi, interni akti, politike ter ustaljene prakse ter kakršnekoli usmeritve. **Kot navodilo za diskriminacijo se tako šteje tudi usmeritev, da se diskriminacije ne prepreči oziroma odpravi**. Takšna diskriminacija je na podlagi drugega odstavka 4. člena

ZVarD prepovedana.

Glede na navedeno je Varuh vztrajal pri predlogu, da bi se MK zaradi dosedanje diskriminatorne prakse NMS ter skrbi, da bo NMS s takšno prakso nadaljeval tudi v prihodnje, opredelilo do spornega poročila o službeni poti ter se v dopisu, naslovljenem na NMS, jasno zavzelo za spoštovanje načela enakopravnosti verskih skupnosti pri uresničevanju pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev v postopku zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku.

(3.b)

Odgovor ministrstva smo pričakovali do 23. 3. 2017, vendar ga v postavljenem roku nismo prejeli. MK nam ni odgovorilo niti po pisni urgenci in več telefonskih urgencah.

Za obravnavano zadevo tudi ni nepomembno, da se MK v svoji odgovorih Varuhu ni odzvalo na izrecna vprašanja o prostorski omejitvi muzeja na podstreho objekta, ki izhaja iz 'Poročila o službeni poti' z dne 27. 9. 2016. Morebitni dogovori med versko skupnostjo in predstavniki države, ki bi odstopali od Sporazuma oziroma Protokola, bi namreč lahko sami pa sebi pomenili neposredno diskriminacijo na podlagi vere.

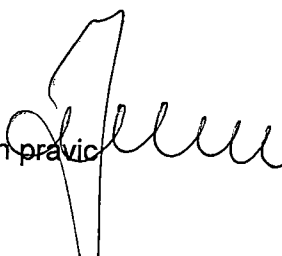
* * *

Na podlagi razpoložljivih informacij Varuh tako šteje, da je v postopku zasnove muzejske zbirke na Blejskem otoku prišlo do diskriminacije verskih skupnosti, pri tem pa iz že pojasnenih razlogov šteje MK za soodgovorno.

Posebej želimo sicer tudi izpostaviti, da Varuhovim stališčem o neki zadevi formalnopravno ni dolžna slediti nobena fizična ali pravna oseba v Republiki Sloveniji, oziroma da Varuhova stališča vsebinsko ne vežejo katerega koli drugega državnega organa, organa lokalne samouprave ali nosilca javnih pooblastil. Z obravnavo pričujoče zadeve tako zaključujemo, vam pa še predlagamo, da (po potrebi ponovno) razmislite tudi o možnostih sodnega varstva - vključno s tistim, pred diskriminacijo.

Lep pozdrav,

Vlasta Nussdorfer
varuhinja človekovih pravic

V vednost: Ministrstvo za kulturo, Maja Dimitrovski, vodja kabineta gp.mk@gov.si (zveza: dopis MK številka 6221-5/2016 z dne 2. 3. 2016 ter naš dopis številka 1.1-6/2016-12-AD z dne 8. 3. 2017)